

**Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem
w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 1 w Malborku**

Spis treści

Preambuła.....	3
Rozdział I Objasnienie terminów.....	3
Rozdział II Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci...	5
Rozdział III Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka.....	8
Rozdział IV Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dzieckiem.....	12
Rozdział V Zasady bezpiecznych relacji dziecko-dziecko.....	17
Rozdział VI Zasady ochrony danych osobowych dziecka.....	18
Rozdział VII Zasady ochrony wizerunku dziecka	19
Rozdział VIII Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet.....	20
Rozdział IX Zasady rekrutacji i monitorowania personelu.....	21
Rozdział X Monitoring standardów ochrony małoletnich.....	24
Rozdział XI Przepisy końcowe.....	25

Preambuła

Kierując się polityką odpowiedzialności i wierząc, że każde dziecko ma prawo do godności, bezpieczeństwa i szacunku, deklarujemy eliminowanie zaistniałych zagrożeń i zdecydowane potępienie wszelkich form krzywdzenia dzieci.

Będziemy kierować się przyjętymi w naszej szkole wartościami, głównie: szacunku, odpowiedzialności, pokoju i odwagi, dążąc do stworzenia społeczeństwa w którym dzieciństwo jest chronione, a dzieci mogą rozwijać się w sposób zdrowy i twórczy.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1

1. Za pracowników oraz personel placówki każdorazowo uznaje się osoby zatrudnione na umowę o pracę/umowę cywilnoprawną lub wykonujące zadania zlecone na terenie placówki na mocy odrębnych przepisów (praktykanci, wolontariusze, pielęgniarki, higienistki, inne osoby).
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy (rodzic/opiekun prawny) lub inna osoba uprawniona do reprezentacji na podstawie przepisów szczególnych lub orzeczenia sądu (w tym: rodzina zastępcza).
4. Zgoda opiekuna dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z opiekunów dziecka. Jednak w przypadku braku porozumienia w zakresie wyrażenia zgody między opiekunami dziecka wymagane jest uzyskanie przez opiekunów dziecka rozstrzygnięcia sprawy przez Wydział Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego.
5. Zespół interwencyjny to zespół powoływany przez dyrektora placówki w sytuacjach zagrożenia zdrowia i życia dziecka, w jego skład wchodzi: dyrektor, pedagog, psycholog, wychowawca dziecka, osoba odpowiedzialna za *Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem* w placówce, inne powołane przez dyrektora placówki osoby. Skład zespołu interwencyjnego może być uzupełniony o przedstawicieli innych instytucji (np. Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej,

Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, Centrum Interwencji Kryzysowej, Policji, Sądu Rejonowego).

6. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika placówki, lub każde zamierzone lub niezamierzone działanie oraz zaniechanie działań ze strony innej osoby, w tym rodzica/opiekuna prawnego, które ujemnie wpływa na rozwój fizyczny lub psychiczny dziecka. Wyróżnia się cztery wymiary tego zjawiska:
 - a) przemoc fizyczna – wszelkiego rodzaju działanie wobec dziecka, które powoduje urazy na jego ciele, np. bicie, szarpanie, popychanie itp.;
 - b) przemoc emocjonalna – jej celem jest naruszenie godności osobistej, ukierunkowana jest na wyrządzanie szkody psychicznej poprzez wyzywanie, warunkowanie miłości, emocjonalne odrzucenie, zastraszanie, nieszanowanie potrzeb, nadmierne wymagania w stosunku do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka itp.
 - c) wykorzystywanie seksualne – obejmuje każde zachowanie osoby, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka, np.: uwodzenie, ekshibicjonizm lub świadome czynienie dziecka świadkiem aktów płciowych, zmuszanie do oglądania pornografii, dotykanie miejsc intymnych dziecka lub zachęcanie dziecka do dotykania sprawcy, a także różne formy stosunku seksualnego;
 - d) zaniedbanie – brak zaspokojenia podstawowych potrzeb dziecka, zarówno fizycznych (np. właściwe odżywianie, ubranie, ochrona zdrowia, edukacja), jak i psychicznych (poczucie bezpieczeństwa, doświadczenie miłości, troski itp.).
7. Sojusznik dziecka – osoba niekrzywdząca dziecka, bliska dziecku, z jego rodziny lub najbliższego otoczenia.
8. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo dzieci w Internecie to wyznaczony ze stanowiska przez dyrektora placówki pracownik, sprawujący nadzór nad korzystaniem z Internetu przez dzieci na terenie instytucji oraz nad bezpieczeństwem dzieci w Internecie.
9. Osoba odpowiedzialna za Standardy ochrony dzieci to wyznaczony ze stanowiska przez dyrektora placówki pracownik sprawujący nadzór nad realizacją Standardów ochrony dzieci w instytucji.
10. Daną osobową dziecka jest każda informacja umożliwiająca identyfikację dziecka.
11. Wychowawca – to osoba pełniąca w placówce obowiązki wychowawcy klasy/grupy przedszkolnej, do której zapisane jest dziecko.

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2

1. Pracownicy placówki posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci tj. wybranych informacji nt. warunków, sytuacji, sposobu funkcjonowania rodziny sprzyjających krzywdzeniu dzieci w danej rodzinie, które obejmują:
 - 1.1. czynniki ryzyka związane z osobą dziecka:
 - a) niepełnosprawność fizyczna lub/ i psychiczna
 - b) przewlekła choroba
 - c) specyficzne zachowania dziecka (nadpobudliwość, moczenie nocne, trudności ze spaniem, trudności z jedzeniem etc.)
 - d) deficyty rozwojowe (problemy z nauką)
 - e) dziecko z poprzedniego związku (nieakceptowane przez drugiego partnera)
 - f) wcześniactwo, pochodzenie z ciąży mnogiej, dzieci bliźniacze
 - g) dziecko odseparowane od matki tuż po urodzeniu
 - h) dziecko niespełniające oczekiwań rodziców (np. co do płci)
 - i) dziecko urodzone po śmierci poprzedniego dziecka
 - 1.2. czynniki ryzyka związane z osobą rodzica:
 - a) wczesne lub późne rodzicielstwo
 - b) znaczna różnica wieku między matką a ojcem (powyżej 8 lat)
 - c) niechciana ciąża, krótkie odstępy pomiędzy kolejnymi porodami
 - d) poród bez zawarcia związku małżeńskiego z ojcem dziecka
 - e) depresja poporodowa
 - f) aktualnie niesatysfakcjonujący związek z partnerem
 - g) doświadczanie krzywdzenia w obecnym związku
 - h) krzywdzenie w historii poprzednich związków
 - i) doświadczanie krzywdzenia w dzieciństwie
 - j) upośledzenie umysłowe, choroba psychiczna, zaburzenia osobowości
 - k) niepełnosprawność fizyczna
 - l) przewlekła choroba
 - m) uzależnienie od alkoholu, narkotyków, lekarstw etc.
 - n) prostytuowanie się

1.3. czynniki ryzyka wynikające ze struktury i funkcjonowania rodziny:

- a) struktura rodziny: rodzina rozbita, wielodzietna, zastępcza, adopcyjna
- b) samotne rodzicielstwo
- c) rodzina niepełna czasowo (np. z powodu wyjazdów rodziców za granicę)
- d) posiadanie dzieci z różnych związków
- e) związek nieformalny
- f) małżeństwo mieszane etnicznie
- g) przewlekła choroba lub inwalidztwo w rodzinie
- h) zakłócenia w zakresie ról pełnionych przez poszczególnych członków rodziny (np. pełnienie przez dzieci ról dorosłych)
- i) niekorzystna sytuacja ekonomiczno-bytowa (np. trudne warunki mieszkaniowe – sanitarne, techniczne, zbyt duża liczba członków rodziny w jednym mieszkaniu/domu, bezrobocie etc.)
- j) rodzina wyizolowana społecznie
- k) długotrwałe konflikty w pożyciu małżeńskim
- l) uprzednia karalność, pozostawanie w zainteresowaniu sądu/Policji
- m) pobyty w placówkach interwencyjnych.

2. Pracownicy szkoły posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwracają uwagę na symptomy krzywdzenia dziecka, do których zalicza się między innymi:

- a) Dziecko jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie.
- b) Dziecko kradnie jedzenie, pieniądze itp.
- c) Dziecko żebrze.
- d) Dziecko jest głodne.
- e) Dziecko nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów itp.
- f) Dziecko nie ma przyborów szkolnych, odzieży, butów i innych przedmiotów codziennego użytku.
- g) Dziecko ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, poparzenia, ugryzienia, złamania kości itp.), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić. Obrażenia są w różnej fazie gojenia.
- h) Podawane przez dziecko wyjaśnienia dotyczące obrażeń wydają się niewiarygodne, niemożliwe, niespójne itp. Dziecko często je zmienia.
- i) Pojawia się niechęć przed udziałem w lekcjach w-f.
- j) Dziecko nadmiernie zakrywa ciało, niestosownie do sytuacji i pogody.
- k) Dziecko boi się rodzica lub opiekuna, boi się przed powrotem do domu.

- l) Dziecko wzdyga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła.
 - m) Dziecko cierpi na powtarzające się dolegliwości somatyczne: bóle brzucha, głowy, mdłości itp.
 - n) Dziecko jest bierne, wycofane, uległe, przestraszone, depresyjne itp. lub zachowuje się agresywnie, buntuje się, samookalecza się itp.
 - o) Dziecko osiąga słabsze wyniki w nauce w stosunku do swoich możliwości.
 - p) Dziecko ucieka w świat wirtualny (gry komputerowe, Internet itp.).
 - q) Dziecko używa środków psychoaktywnych.
 - r) Dziecko nadmiernie szuka kontaktu z innym dorosłym (tzw. „lepkość” dziecka).
 - s) Dziecko moczy i zanieczyszcza się bez powodu lub w konkretnych sytuacjach czy też na widok określonych osób.
 - t) Dziecko ma otarcia naskórka, bolesność narządów płciowych i/lub odbytu.
 - u) W pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu dziecka zaczynają dominować elementy/motywy seksualne.
 - v) Dziecko jest rozbudzone seksualnie niestosownie do wieku.
 - w) Dziecko ucieka z domu.
 - x) Nastąpiła nagle i wyraźna zmiana zachowania dziecka.
 - y) Dziecko mówi o przemocy, opowiada o sytuacjach których doświadcza.
3. Jeżeli z objawami u dziecka współwystępują określone zachowania rodziców lub opiekunów to podejrzenie, że dziecko jest krzywdzone jest szczególnie uzasadnione. W tej sytuacji pracownicy szkoły zwracają szczególną uwagę na:
- a) Rodzic (opiekun) podaje nieprzekonujące lub sprzeczne informacje lub odmawia wyjaśnienia przyczyn obrażeń dziecka.
 - b) Rodzic (opiekun) odmawia, nie utrzymuje kontaktów z osobami zainteresowanymi losem dziecka.
 - c) Rodzic (opiekun) mówi o dziecku w negatywny sposób, ciągle obwinia, poniża i strofuje dziecko (np.: używając określeń takich, jak „idiota”, „gnojek”, „gówniarz”).
 - d) Rodzic (opiekun) poddaje dziecko surowej dyscyplinie lub jest nadopiekuńczy lub zbyt pobłażliwy lub odrzuca dziecko.
 - e) Rodzic (opiekun) nie interesuje się losem i problemami dziecka.
 - f) Rodzic (opiekun) często nie potrafi podać miejsca, w którym aktualnie przebywa dziecko.
 - g) Rodzic (opiekun) jest apatyczny, pogrążony w depresji.
 - h) Rodzic (opiekun) zachowuje się agresywnie.

- i) Rodzic (opiekun) ma zaburzony kontakt z rzeczywistością np.: reaguje nieadekwatnie do sytuacji, wypowiada się niespójnie.
 - j) Rodzic (opiekun) nie ma świadomości lub neguje potrzeby dziecka.
 - k) Rodzic (opiekun) faworyzuje jedno z rodzeństwa.
 - l) Rodzic (opiekun) przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym z dzieckiem (na przykład podczas zabawy).
 - m) Rodzic (opiekun) nadużywa alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających.
4. W przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka, pracownicy placówki podejmują rozmowę z rodzicami, przekazując informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywując ich do szukania dla siebie pomocy.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku krzywdzenia dziecka

§ 3

1. W przypadku podjęcia podejrzenia przez pracownika placówki, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji wychowawcy, a wychowawca przekazuje informacje pedagogowi lub psychologowi oraz dyrektorowi placówki.
2. Wychowawca w celu udzielenia pomocy dziecku co, do którego powstało podejrzenie, że jest krzywdzone podejmuje niezwłocznie wszystkie niezbędne działania określone niniejszą procedurą, ma możliwość uzyskania pomocy od pedagoga/psychologa i innych pracowników placówki.
3. Wychowawca wzywa opiekunów dziecka, którego krzywdzenie podejrzewa oraz informuje ich o podejrzeniu.
4. Wychowawca i pedagog/psycholog diagnozują sytuację szkolną i rodzinną dziecka w zakresie swoich kompetencji na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, oraz rodzicami i w sytuacji potwierdzenia krzywdzenia, sporządzają plan pomocy dziecku.
5. Plan pomocy dziecku powinien zawierać wskazania dotyczące:
 - a) podjęcia przez placówkę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji;
 - b) wsparcia, jakie placówka zaoferuje dziecku (jeżeli istnieje taka potrzeba, skierowania dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku);

6. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez wychowawcę i pedagoga/psychologa rodzicom/opiekunom dziecka z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
7. W sytuacji braku podjęcia współpracy przez rodziców/opiekunów prawnych przy realizacji planu wychowawca lub pedagog/psycholog informuje opiekunów dziecka o obowiązku placówki zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratury, policji lub sądu rejonowego lub przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego – procedura *Niebieskiej Karty*).
8. Po poinformowaniu opiekunów dziecka przez wychowawcę lub pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego lub przesyła formularz *Niebieska Karta – A* do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
9. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 4

1. W przypadku przyjęcia przez pracownika placówki zgłoszenia od dziecka, opiekuna dziecka lub innej osoby, że dziecko jest krzywdzone, pracownik ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji wychowawcy, a wychowawca przekazuje informacje pedagogowi lub psychologowi oraz dyrektorowi placówki.
2. Wychowawca w porozumieniu z pedagogiem, psychologiem szkolnym ocenia czy zagrożone jest życie i zdrowie dziecka.
3. W przypadku, kiedy życie i zdrowie dziecka nie jest zagrożone i sprawcą krzywdzenia nie jest rodzic/opiekun prawny, wychowawca klasy i pedagog/psycholog podejmują działania opisane w paragrafie 3 pkt. 2-8.

§ 5

1. W przypadku kiedy osobą przyjmującą zgłoszenie krzywdzenia dziecka lub podejrzewającą, iż dziecko jest krzywdzone jest pracownik niepedagogiczny placówki, przekazuje on informacje pedagogowi szkolnemu lub psychologowi szkolnemu. Pedagog/psycholog podejmuje działania opisane w paragrafie 3 pkt. 2-8.

§ 6

1. W przypadkach, kiedy życie i zdrowie dziecka jest zagrożone (szczególnie dotyczących wykorzystywania seksualnego oraz znęcania się fizycznego i psychicznego o dużym nasileniu) dyrektor powołuje zespół interwencyjny.
2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 3 pkt. 4 *Standardów*, na podstawie diagnozy sporządzonej przez wychowawcę lub pedagoga szkolnego/psychologa oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.
3. W przypadku, gdy podejrzenie krzywdzenia zgłosili opiekunowie dziecka, powołanie zespołu jest obligatoryjne. Zespół interwencyjny wzywa opiekunów dziecka na spotkanie wyjaśniające, podczas którego może zaproponować opiekunom zdiagnozowanie zgłaszanego podejrzenia w zewnętrznej, bezstronnej instytucji. Ze spotkania sporządza się protokół.
4. Plan pomocy dziecku jest przedstawiany przez wychowawcę i pedagoga/psychologa opiekunom dziecka z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.
5. Wychowawca lub pedagog/psycholog informuje opiekunów dziecka o obowiązku zgłoszenia przez szkołę/ przedszkole podejrzenia lub faktu krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura, policja lub sąd rejonowy lub przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura *Niebieskiej Karty*).
6. Po poinformowaniu opiekunów dziecka przez wychowawcę lub pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego lub przesyła formularz *Niebieska Karta – A* do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego.
7. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 7

1. W przypadku, kiedy osobą krzywdzącą jest rodzic/opiekun prawny dziecka dyrektor powołuje zespół interwencyjny.

2. Zespół interwencyjny sporządza plan pomocy dziecku, spełniający wymogi określone w § 3 pkt. 4 *Standardów*, na podstawie diagnozy sporządzonej przez wychowawcę i pedagoga/psychologa oraz innych, uzyskanych przez członków zespołu, informacji.
3. Wychowawca i psycholog/pedagog poszukują sojusznika dziecka w najbliższym otoczeniu dziecka.
4. Zespół interwencyjny wzywa sojusznika dziecka na spotkanie, podczas którego przedstawiany jest przez wychowawcę lub pedagoga/psychologa plan pomocy dziecku z zaleceniem współpracy przy jego realizacji. Ze spotkania sporządza się protokół.
5. Wychowawca lub pedagog/psycholog informuje sojusznika dziecka o obowiązku zgłoszenia przez szkołę/przedszkole podejrzenia lub faktu krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (przewodniczący zespołu interdyscyplinarnego – procedura *Niebieskiej Karty*, prokuratura, policja lub sąd rejonowy).
6. Po poinformowaniu sojusznika dziecka przez pedagoga/psychologa – zgodnie z punktem poprzedzającym – dyrektor placówki wszczyna procedurę *Niebieskiej Karty*, składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do Wydziału Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego.
7. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

§ 8

1. W przypadku, kiedy osobą krzywdzącą jest pracownik placówki, inni pracownicy podejmują działania zgodnie z procedurą zawartą w paragrafie 3 *Standardów*.
2. W powyższej sytuacji dyrektor placówki podejmuje działania zgodne z Kodeksem Pracy i Kartą Nauczyciela (postępowanie dyscyplinarne).

§ 9

1. W przypadku kiedy osobą krzywdzącą jest inny uczeń szkoły stosuje się odpowiednio działania zawarte w *Procedurach szkolnych w sytuacji zaistnienia szczególnego zagrożenia bezpieczeństwa uczniów*.

§ 10

1. Z przebiegu interwencji pedagog/psycholog we współpracy z wychowawcą sporządza Kartę interwencji, której wzór stanowi załącznik nr 1 do niniejszych *Standardów*. Karta przechowywana jest w dokumentacji psychologa szkolnego.

2. W placówce prowadzi się Rejestr zdarzeń podejrzenia lub krzywdzenia małoletnich, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do niniejszych *Standardów*. Wyżej wymieniony rejestr prowadzony jest przez psychologa szkolnego i przechowywany jest w jego dokumentacji.
3. Wszyscy pracownicy placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 11

1. W przypadku zaobserwowania przez pracownika placówki zachowania autodestrukcyjnego dziecka pracownik/nauczyciel niezwłocznie informuje o zdarzeniu wychowawcę lub pedagoga/psychologa.
2. Wychowawca i pedagog/psycholog:
 - a) udziela dziecku natychmiastowego wsparcia, pomocy psychologiczno–pedagogicznej,
 - b) informuje opiekunów dziecka o zaistniałej sytuacji,
 - c) przekazuje opiekunom dziecka adresy instytucji udzielających specjalistycznej pomocy psychologiczno- pedagogicznej i psychoterapeutycznej.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznych relacji pracowników placówki z dzieckiem

§ 12

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
2. Personel traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie.
3. Personel realizując te cele działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.
4. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, stażystów i wolontariuszy.

5. Znajomość i zaakceptowanie zasad są potwierdzone podpisaniem oświadczenia, którego wzór stanowi załącznik nr 3.

§ 13

1. W komunikacji z dziećmi personel:
 - a) Zachowuje cierpliwość i szacunek.
 - b) Słucha uważnie dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
 - c) Nie może zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka.
 - d) Nie może krzyczeć na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci
 - e) Nie może ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej
 - f) Podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania.
 - g) Szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnia mu to najszybciej jak to możliwe.
2. Jeśli pojawi się konieczność porozmawiania z dzieckiem na osobności, pracownik zostawia uchylone drzwi do pomieszczenia i dba, aby być w zasięgu wzroku innych. W miarę możliwości może też poprosić drugiego pracownika o obecność podczas takiej rozmowy. Wyjątek stanowi rozmowa z psychologiem, pedagogiem czy pedagogiem specjalnym.
3. Pracownik nie może zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).
4. Personel zapewnia dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć każdej osobie (w zależności od procedur interwencji, jakie przyjęła instytucja) i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.

§ 14

3. W działaniach z dziećmi pracownicy placówki:

- a) Doceniają i szanują wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażują i traktują równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
- b) Unikają faworyzowania dzieci.
- c) Nie mogą nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
- d) Nie mogą utrzymywać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli dyrektor nie został o tym poinformowany, nie wyraził na to zgody i nie uzyskał zgód rodziców/opiekunów prawnych.
- e) Nie mogą proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.
- f) Nie mogą przyjmować pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów dziecka. Nie mogą wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka. Nie mogą zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych. Nie dotyczy to okazjonalnych podarków związanych ze świętami w roku szkolnym, np. kwiatów czy drobnych upominków.

4. Wszystkie ryzykowne sytuacje, które obejmują zauroczenie dzieckiem przez pracownika lub pracownikiem przez dziecko, muszą być raportowane dyrektorowi placówki. Jeśli pracownik jest ich świadkiem ma obowiązek działać stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych.

§15

1. Pracownik nie ma prawa stosować wobec dziecka jakichkolwiek form krzywdzenia.

2. Istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Należy kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.
3. Pracownikowi nie wolno dotykać dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny oraz angażować się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne
4. Pracownik musi być zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
5. Pracownik ma obowiązek zachować szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach należy reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
6. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywanym, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli pracownik jest świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze ma obowiązek poinformowania o tym osobę odpowiedzialną i/lub postąpienia zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.
7. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, pracownik unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety. W miarę możliwości należy zadbać o to, aby w każdej z czynności pielęgnacyjnych i higienicznych asystowała inna osoba z placówki.
8. Podczas dłuższych niż jednodniowe wyjazdów i wycieczek niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju.

9. W sytuacjach ewentualnego zagrożenia wypadkiem, kontuzją itp. pracownik placówki:
- a) ma prawo odsunąć dziecko od źródeł zagrożenia,
 - b) ma obowiązek wyprowadzić dziecko lub w przypadku dziecka niepełnosprawnego wynieść go w miejsce bezpieczne,
 - c) w sytuacji ratowania zdrowia i życia dziecka ma obowiązek udzielenia mu pierwszej pomocy.

§16

1. Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć zadań statutowych placówki.
2. Pracownikowi nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi poza godzinami pracy. Obejmuje to także kontakty z dziećmi poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).
3. Jeśli zachodzi taka konieczność, właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).
4. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, pracownik musi poinformować o tym dyrektora placówki, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
5. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.
6. Pracownikowi nie wolno nawiązywać kontaktów z uczniami i uczennicami poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.
7. W trakcie lekcji osobiste urządzenia elektroniczne powinny być wyłączone lub wyciszone, a funkcjonalność bluetooth wyłączona na terenie instytucji.

Rozdział V

Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi

§ 17

1. Dzieci traktują siebie z szacunkiem oraz uwzględniają swoją godność i potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie.
2. Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi obowiązują wszystkich uczniów i wychowanków przedszkola.

§ 18

1. W komunikacji dzieci:
 - h) Zachowują cierpliwość i szacunek.
 - i) Słuchają uważnie siebie nawzajem i udzielają odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji.
 - j) Nie mogą zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać innego dziecka.
 - k) Nie mogą krzyczeć na inne dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa tego dziecka lub innych dzieci
 - l) Nie mogą ujawniać informacji wrażliwych dotyczących innego dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej
2. Dziecko nie może zachowywać się w obecności innych dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec innego dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby). Obejmuje to także działania dziecka w przestrzeni internetowej.

§19

1. W działaniach dzieci:
 - g) Nie mogą składać sobie propozycji o nieodpowiednim charakterze, obejmujących m.in.: seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie innym dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.

- h) Nie mogą utrzymywać wizerunku innego dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) bez jego zgody.
- i) Nie mogą proponować innym dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności innych dzieci.

§ 20

1. Dziecko nie ma prawa stosować wobec innego dziecka jakichkolwiek form krzywdzenia.
2. Istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt pomiędzy dziećmi może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nie można jednak wyznaczyć uniwersalnej stosowności każdego takiego kontaktu fizycznego, ponieważ zachowanie odpowiednie wobec jednego dziecka może być nieodpowiednie wobec innego. Należy kierować się dobrem innego dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.
3. Dziecku nie wolno dotykać innego dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny oraz angażować się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne.
4. Jeśli dziecko jest świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dzieci, ma obowiązek poinformowania o tym osobę dorosłą (rodzic, nauczyciel, inny pracownik placówki).

Rozdział VI

Zasady ochrony danych osobowych dziecka

§ 21

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie o ochronie danych osobowych z dnia 10 maja 2018 roku ([Dz. U. 2018 r. poz.1000](#)).
2. Placówka posiada Instrukcję Ochrony Danych Osobowych, która reguluje sposób zabezpieczenia, warunki udostępniania i przetwarzania danych osobowych dziecka.

3. Pracownik placówki ma obowiązek zachowania tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe dziecka są udostępniane przez pracowników placówki wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Pracownik placówki jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępnienia tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego powołanego w trybie ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249 z późn. zm. oraz z 2023 r. poz. 289 i 535)

Rozdział VII

Zasady ochrony wizerunku dziecka

§ 22

1. W sprawach dotyczących reprezentowania placówki a w szczególności, gdy dotyczą one dzieci, rodziców/opiekunów prawnych dzieci oraz nauczycieli i innych pracowników współpracę z mediami podejmuje dyrektor placówki lub osoba przez niego wyznaczona.
2. Pracownik bez wyraźnej zgody dyrektora placówki oraz opiekuna dziecka, wyrażonej w formie pisemnej, nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani o jego opiece.
3. Pracownikowi nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie) na terenie szkoły bez zgody dyrektora placówki i pisemnej zgody opiekuna dziecka.
4. W celu realizacji materiału medialnego można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia szkoły. Decyzje w sprawie udostępnienia pomieszczeń podejmuje dyrektor placówki.
5. Dyrektor zleca pracownikom placówki przygotowanie wybranych pomieszczeń placówki w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie placówki dzieci.
6. Przed upublicznieniem przez pracownika placówki wizerunku dziecka należy uzyskać pisemną zgodę opiekuna dziecka.

7. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, wyjazd zorganizowany, wycieczka, krajobraz, szkolna impreza, zgoda rodziców/opiekunów prawnych na utrwalenie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

Rozdział VIII

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet

§ 23

1. Placówka, zapewniając dzieciom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.
2. Dostęp dziecka do Internetu za pośrednictwem sieci internetowej placówki możliwy jest pod nadzorem pracownika placówki na komputerach placówki podczas zajęć lekcyjnych, przedszkolnych i pozalekcyjnych w pracowni komputerowej, salach lekcyjnych lub za pośrednictwem mobilnych stanowisk komputerowych.
3. Pracownik placówki, pod którego nadzorem dzieci mają możliwość korzystania z Internetu, na początku roku szkolnego zapoznaje ich z zasadami bezpiecznego dostępu do Internetu.
4. W ramach lekcji informatyki i lekcji wychowawczych przeprowadza się zajęcia i pogadanki na temat bezpiecznego korzystania z Internetu w zakresie:
 - a. komunikowania się;
 - b. nawiązywanie nowych znajomości (ograniczone zaufanie) w Internecie i ochrona swoich danych osobowych;
 - c. netykiety, czyli zasady internetowego savoir-vivre'u,
 - d. prawa autorskiego – kopiowanie i rozpowszechnianie materiałów, piractwo komputerowe, łamanie praw autorskich;
 - e. oprogramowanie zapewniające bezpieczeństwo w sieci (firewall, antywirusy, antyspyware itp.).

§ 24

1. Dyrektor placówki wyznacza Panią Joannę Jasnoch jako osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo dzieci w Internecie.
2. Osobami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo dzieci w zakresie dostępu do Internetu są nauczyciele i pracownicy placówki, którym powierzono do opieki lub użytkowania

- sprzęt komputerowy (np. opiekunowie sal informatycznych, sal lekcyjnych, pracownicy administracji.)
3. Osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo dzieci w Internecie zapewnia na wszystkich komputerach z dostępem do Internetu na terenie szkoły zainstalowane i aktualizowane:
 - a. oprogramowanie filtrujące treści internetowe,
 - b. oprogramowanie monitorujące korzystanie przez dzieci z Internetu,
 - c. oprogramowanie antywirusowe,
 - d. oprogramowanie antyspamowe,
 - e. firewall.
 4. Wymienione w pkt. 3 niniejszego paragrafu oprogramowania są aktualizowane przez wyznaczonego pracownika placówki przynajmniej trzy razy w roku szkolnym.
 5. Pracownicy placówki odpowiedzialni za bezpieczny dostęp dzieci do Internetu, o których mowa w pkt. 2 raz w miesiącu sprawdzają, czy na komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik szkoły podejmuje próbę ustalenia, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
 6. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, pracownik placówki przekazuje wychowawcy lub pedagogowi/psychologowi.
 7. Wychowawca, pedagog/psycholog przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
 8. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy wychowawca lub psycholog/pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale II niniejszych Standardów.

Rozdział IX

Zasady rekrutacji i monitorowania personelu

§25

1. Dyrektor placówki poznaje dane kandydata/kandydatki, które pozwolą mu jak najlepiej poznać jego/jej kwalifikacje, w tym stosunek do wartości podzielanych przez placówkę, takich jak ochrona praw dzieci i szacunek do ich godności. Placówka musi zadbać, aby osoby przez nią zatrudnione (w tym osoby pracujące na podstawie umowy zlecenie oraz wolontariusze/stażyści) posiadały odpowiednie kwalifikacje do pracy z

dziećmi oraz były dla nich bezpieczne. Aby sprawdzić powyższe, w tym stosunek osoby zatrudnianej do dzieci i podzielenia wartości związanych z szacunkiem wobec nich oraz przestrzegania ich praw, placówka może żądać danych (w tym dokumentów) dotyczących:

- a. wykształcenia,
 - b. kwalifikacji zawodowych,
 - c. przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.
2. W każdym przypadku placówka musi posiadać dane pozwalające zidentyfikować osobę przez nią zatrudnioną, niezależnie od podstawy zatrudnienia. Placówka powinna zatem znać:
- a. imię (imiona) i nazwisko,
 - b. datę urodzenia, c. dane kontaktowe osoby zatrudnianej.
3. Fakultatywnie dyrektor placówki może poprosić kandydata/kandydatkę o referencje z poprzednich miejsc zatrudnienia. Placówka może prosić kandydata/kandydatkę o przedstawienie referencji od poprzedniego pracodawcy lub o podanie kontaktu do osoby, która takie referencje może wystawić. Podstawą dostarczenia referencji lub kontaktu do byłych pracodawców jest zgoda kandydata/kandydatki. Niepodanie takich danych w świetle obowiązujących przepisów nie powinno rodzić dla tej osoby negatywnych konsekwencji w postaci np. odmowy zatrudnienia wyłącznie w oparciu o tę podstawę. Placówka nie może samodzielnie prowadzić tzw. screeningu osób ubiegających się o pracę, gdyż ograniczają ją w tym zakresie przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych oraz Kodeksu pracy.
4. Dyrektor placówki ma obowiązek pobrać dane osobowe kandydata/kandydatki, w tym dane potrzebne do sprawdzenia jego/jej danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym. Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej do wykonywania obowiązków związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi placówka jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym– Rejestr z dostępem ograniczonym oraz Rejestr osób w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
5. Aby sprawdzić osobę w Rejestrze placówka potrzebuje następujących danych kandydata/ kandydatki:
- a. imię i nazwisko,

- b. data urodzenia,
 - c. pesel,
 - d. nazwisko rodowe,
 - e. imię ojca,
 - f. imię matki.
6. Wydruk z Rejestru należy przechowywać w aktach osobowych pracownika lub analogicznej dokumentacji dotyczącej wolontariusza/osoby zatrudnionej w oparciu o umowę cywilnoprawną.
 7. Dyrektor placówki ma obowiązek pobrać od kandydata/kandydatki informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600) lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

§ 25

1. Jeżeli kandydat/kandydatka posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinien/powinna również przedłożyć dyrektorowi placówki informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów.
2. Dyrektor pobiera od wyżej wymienionego kandydata/kandydatki oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej, które stanowi Załącznik nr 4.
3. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był/była prawomocnie skazany/skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niego/niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się/ dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z

orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Wyżej wymienione oświadczenie stanowi Załącznik nr 5 *Standardów*.

4. Pod oświadczeniami składanymi pod rygorem odpowiedzialności karnej składa się oświadczenie o następującej treści: Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczenie to zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

§26

1. Wszyscy pracownicy pałcówki mają obowiązek:
 - a. wziąć udział w obowiązkowym, wstępnym szkoleniu z zakresu: *Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem* – potwierdzonym zaświadczeniem, którego wzór stanowi załącznik nr 6;
 - b. złożyć oświadczenia o niekaralności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego, którego wzór stanowi załącznik nr 7 (wyjątek stanowią pracownicy, którzy złożyli informację z Krajowego Rejestru Karnego).

Rozdział X

Monitoring standardów ochrony małoletnich

§ 27

1. W placówce został powołany zespół do opracowania, wdrożenia, monitorowania i weryfikowania Standardów ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, w tym również w wersji skróconej.
2. Zespół monitoruje standardy i zgodnie z nimi modyfikuje procedury z uwagi na pojawiające się problemy i sytuacje, które nie zostały wcześniej ujęte w obowiązujących procedurach, w okresie nie dłuższym niż co dwa lata.
3. Dyrektor szkoły wyznacza pedagoga Pani: Patrycję Biegańską – Stawicką - pedagoga i Panią Karinę Jakusik = psychologa jako koordynatorów zespołu ds. standardów

ochrony małoletnich przed krzywdzeniem i osoby odpowiedzialne za *Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 1 w Malborku*.

4. Osoby, o których mowa pkt. 3:
 - a. posiadają kompetencje m.in.: z zakresu współpracy z organami i instytucjami zewnętrznymi, interwencji kryzysowych, udzielania wszechstronnej pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
 - b. kierują pracą wyżej wymienionego zespołu,
 - c. przeprowadzają szkolenia wszystkich pracowników placówki ze *Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem*,
 - d. są odpowiedzialne za monitorowanie realizacji *Standardów*, za reagowanie na sygnały naruszenia *Standardów* oraz za aktualizację *Standardów*,
 - e. przeprowadzają wśród pracowników placówki, raz do roku, ankietę monitorującą poziom realizacji *Standardów*,
 - f. dokonują opracowania wypełnionych przez pracowników instytucji ankiet, sporządzają na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazują dyrektorowi placówki.
5. W ankiecie pracownicy placówki mogą proponować zmiany *Standardów* oraz wskazywać naruszenia *Standardów* w instytucji.
6. Dyrektor, jeśli istnieje taka potrzeba, wprowadza do tekstu *Standardów ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 1 w Malborku* niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom, rodzicom/opiekunom prawnym oraz dzieciom jego nowe brzmienie.
7. Wychowawcy informują o *Standardach* i procedurach dzieci podczas godzin do dyspozycji wychowawcy oraz rodziców/prawnych opiekunów podczas zebrań z rodzicami. Powyższe działania odnotowują w dziennikach zajęć.

Rozdział XI

Przepisy końcowe

§ 28

1. *Standardy* wchodzi w życie z dniem 15 lutego 2024 r.

2. *Standardy ochrony dzieci przed krzywdzeniem w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 1 w Malborku* zostaną opublikowane na stronie internetowej szkoły, umieszczona w miejscu ogłoszeń dla pracowników oraz przesłane pracownikom służbową drogą elektroniczną.

Malbork 15 luty 2024r.